

Kancelaria Adwokacka
Adwokat Sylwia Solarz-Grabczak

ul. Rynek 6/12, 22- 200 Włodawa,
tel. 607-244-943, e-mail: solarzgrabczak@poczta.fm
Regon – 362855184 NIP - 565-141-38-81

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KAN C E L A R I A	
wpl. dnia	21. 06. 2019
Nr wg EZD 1155

Włodawa, dnia 18 czerwca 2019 roku

Trybunał Konstytucyjny
ul. J. Ch. Szucha 12a
00 – 918 Warszawa

Skarżący: R Ś
ul.
reprezentowany przez
adwokata Sylwię Solarz – Grabczak
ul. Rynek 6/12, 22 – 200 Włodawa

Działając w imieniu R Ś , od którego pełnomocnictwo przekładam, na podstawie art. 44, 53 i 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 roku o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz.U. poz. 2072 ze zm.) zaskarżam przepis art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 341 z późn. zm.), który narusza zasadę sprawiedliwości społecznej i zasadę ponownego orzeczenia kary za ten sam czyn wyrażone w art. 2 Konstytucji, zasadę podziału i równowagi władzy ustawodawczej i władzy sądowniczej wyrażonej w art. 10 ust. 1 Konstytucji, zasadę sprawiedliwego procesu wyrażoną w art. 45 ust. 1 Konstytucji, zasadę, iż to sądy sprawują wymiar sprawiedliwości wyrażoną w art. 175 ust. 1 Konstytucji.

Skargę konstytucyjną wywodzę na tej podstawie, że Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie sygn. akt: po rozpoznaniu w dniu lutego 2019 roku skargi kasacyjnej R Ś od wyroku Sądu Administracyjnego w L z dnia stycznia 2017 roku sygn. akt: w sprawie ze skargi R Ś na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C z dnia września 2016 roku nr w sprawie odwołania R Ś na decyzję Starosty z dnia sierpnia 2016 roku w sprawie odmówienia zwrotu prawa jazdy z uprawnieniami kategorii R Ś oddalił skargę kasacyjną.

Przedmiotowym orzeczeniem, opartym na przepisie art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami, naruszone zostały art. 2 Konstytucji, art. 10 ust. 1 Konstytucji, art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 175 ust. 1 Konstytucji w ten sposób, że mojemu mocodawcy R Ś odmówiono zwrotu prawa jazdy z uprawnieniami kategorii na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami, mimo iż zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego w K z dnia marca 2016 roku sygn. akt: został orzeczony wobec R Ś środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii Środek karny nie obejmował zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów, tylko określonej kategorii pojazdów, a mimo to odmówiono mu zwrotu prawa jazdy z uprawnieniami, chociaż orzeczony środek karny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii tych nie dotyczył, dotyczył tylko kategorii

Odmawiając R Ś zwrot prawa jazdy kategorii, mimo iż nie miał cofniętych uprawnień do kierowania pojazdami kategorii, pozbawiono go możliwości wykonywania pracy na stanowisku Został przeniesiony na inne, dużo mniej płatne stanowisko pracy. Został on zatem podwójnie ukarany. Nastąpiło naruszenie zasady ne bis in idem. Naruszona została zasada prawidłowej legislacji zawartej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wprowadzenie R Ś w błąd co do jego sytuacji prawnej. Gdyby wiedział on, że nie zostanie

mu zwrócone prawo jazdy kategorii _____ przez Starostę _____, składałby od wyroku Sądu Rejonowego w K _____ apelację. Nastąpiło także naruszenie zasady podziału i równowagi władz, w tym władzy ustawodawczej i sądowniczej, bowiem art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami godzi w autonomię sądu karnego w zakresie kształtowania represji karnej wobec R _____ Ś _____. Zostało naruszone także prawo R _____ Ś _____ do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd, gdyż pomimo rozpatrzenia jego sprawy przez sąd powszechny (Sąd Rejonowy w K _____) i orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów kategorii _____, to na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami organ administracyjny rozszerzył R _____ Ś _____ zakaz prowadzenia pojazdów na zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów, odmawiając mu zwrotu prawa jazdy kategorii _____ nie objętych zakazem orzeczonym przez sąd powszechny.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie jest ostateczny. Skarżący R _____ Ś _____ wyczerpał przysługujące mu środki odwoławcze.

Odpis orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie doręczony został pełnomocnikowi skarżącego adw. Sylwii Solarz – Grabczak w dniu 23 kwietnia 2019 roku.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia _____ marca 2016 roku Sąd Rejonowy w K _____ w sprawie sygn. akt: _____ orzekł wobec R _____ Ś _____ środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii _____ na okres _____

Orzekając środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych tylko kategorii _____ z wyłączeniem pozostałych kategorii, sąd powszechny uwzględnił sytuację zawodową R _____ Ś _____ i umożliwił mu wykonywanie zawodu _____

pozostawiając kategorię prawa jazdy

Tymczasem decyzją z dnia sierpnia 2016 roku znak:
w sprawie odmowy zwrotu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów
w zakresie kategorii prawa jazdy kategorii R Ś , Starosta
odmówił zwrotu prawa jazdy z uprawnieniami kategorii
R Ś

R Ś zaskarżył w/w decyzję Starosty do
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C Następnie Samorządowe
Kolegium Odwoławcze w C utrzymało w mocy decyzję Starosty

Na w/w decyzję z dnia września 2016 roku (nr)
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C R Ś złożył skargę
do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L Wojewódzki Sąd
Administracyjny w L wyrokiem z dnia stycznia 2017 roku sprawie sygn. akt:
) oddalił skargę.

Następnie pełnomocnik R Ś zaskarżył w całości w/w wyrok
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L do Naczelnego Sądu
Administracyjnego w Warszawie.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną. NSA
wskazał, iż istotą sporu jest prawidłowość wykładni przepisów prawa materialnego tj.
przepisów art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku
o kierujących pojazdami. Podkreślił, iż organ nie może uwzględnić wniosku o wydanie
lub zwrot dokumentu prawa jazdy innych kategorii w okresie obowiązywania
orzeczonego przez sąd karny zakazu prowadzenia pojazdów obejmującego uprawnienie
w zakresie prawa jazdy kategorii

Przepis art. 12 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących po-
jazdami (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 341 z późn. zm.) stanowi, iż prawo jazdy nie może
być wydane osobie:

- 1) u której w wyniku badania lekarskiego stwierdzono aktywną formę uzależnienia od
alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;

- 2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych - w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
- 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do *kierowania pojazdami* lub zatrzymaniu prawa jazdy - w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
- 4) posiadającej inny dokument stwierdzający uprawnienie do *kierowania pojazdem* silnikowym;
- 5) która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane lub uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte - w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy lub cofnięcia uprawnienia;
- 6) której prawo jazdy zostało wymienione w trybie art. 97 ust. 1 i 2;
- 7) która rozpoczęła w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, procedurę wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedurę wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.

1a. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 652, 1010, 1387 i 2432).

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie lub zwrot zatrzymanego prawa jazdy, a także o przywrócenie uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii:

- 1) B1 lub B - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2 lub A;
- 2) AM, A1, A2, A, C1, C, D1 lub D - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
- 3) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

2a. W celu wydania prawa jazdy właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do odpowiednich organów państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, o potwierdzenie, że osoba ubiegająca się o uprawnienie nie posiada prawa jazdy wydanego w jednym z tych państw ani nie rozpoczęła procedury wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedury wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.

2b. Zapytanie i potwierdzenie, o których mowa w ust. 2a, następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu Europejskiej Sieci Praw Jazdy.

3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:

1) C1, C, D1 lub D - w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do *kierowania pojazdami* lub decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmujących uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;

2) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E - w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do *kierowania pojazdami* lub decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmujących uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

Przepis art. 42 § 2 Kk stanowi sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177.

Przepis art. 182 § 2 Kkw stanowi organ, do którego przesłano orzeczenie zawierające zakaz prowadzenia pojazdów, zobowiązany jest cofnąć uprawnienia do ich prowadzenia w orzeczonym zakresie oraz nie może wydać tych uprawnień w okresie obowiązywania zakazu.

Podnieść należy, iż art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 narusza zasadę zakazu ponownego karania za to samo zdarzenie, to jest zasadę ne bis in idem. Ne bis in idem oznacza zakaz podwójnego (wielokrotnego) karania tej samej osoby fizycznej za popełnienie tego samego czynu zabronionego. Zasada ta nie jest wprost wyrażona w przepisach Konstytucji, ale jest wywodzona z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji).

Wskazać trzeba, iż jedyną przesłanką wymierzenia dodatkowej sankcji administracyjnej w postaci odmowy zwrotu prawa jazdy kategorii R Ś było jego uprzednie ukaranie za jego zachowanie przez sąd powszechny (Sąd Rejonowy w K (wyrok z dnia marca 2016 roku w sprawie sygn. akt:).

Ponadto art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o kierujących pojazdami narusza także zasadę prawidłowej legislacji zawartej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Naruszenie to polega na ustanowieniu przepisów pozostających we wzajemnej sprzeczności tj. z art. 42 Kodeksu karnego i mogących skutkować wprowadzaniem obywateli w błąd co do ich sytuacji prawnej.

Przepis art. 42 Kodeksu karnego pozostawia sądowi rozstrzygnięcie czy wobec sprawcy, w konkretnym stanie faktycznym należy orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, czy też ograniczyć zakres tego zakazu.

R Ś nie składał apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w K sygn. akt: , pomimo wymierzenia mu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów kategorii na okres Sąd bowiem uwzględnił jego sytuację zawodową i rodzinną i nie orzekł zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów, tylko zakaz prowadzenia pojazdów kategorii , pozostawiając mu pozostałe kategorie

Wobec powyższego za sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego uznać należy takie stanowienia prawa, gdy ustawodawca z jednej strony w przepisach Kodeksu karnego wprost wskazuje, że dolegliwość środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych może być ograniczona do pojazdów określonego rodzaju, a z drugiej w przepisach prawa administracyjnego wprowadza obligatoryjne i nie dopuszczające jakichkolwiek wyjątków pozbawianie faktycznych

uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi na drogach publicznych i położonych w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu.

Poprzez takie stanowienie prawa ustawodawca pozbawia obywateli możliwości podejmowania racjonalnych decyzji mających wpływ na ich sytuację prawną.

Regulacja zawarta w art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 narusza także art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 175 ust. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 Konstytucji ustrój Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej. Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Zaś art. 175 ust. 1 stanowi, że wymiar sprawiedliwości w Rzeczypospolitej Polskiej sprawują Sąd Najwyższy, sądy powszechne, sądy administracyjne oraz sądy wojskowe.

Mechanizm działania art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami narusza zaś wszystkie wskazane przepisy rangi konstytucyjnej.

Ustawodawca w art. 42 Kodeksu karnego pozostawił orzekającemu w sprawie sądowi powszechnemu rozstrzygnięcie czy wobec sprawcy, w konkretnym stanie faktycznym należy orzec zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, a jeśli tak to jaki ma być przedmiotowy zakres tego zakazu, to jest czy ma on obejmować zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, czy też jedynie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych określonego przez sąd rodzaju.

Dlatego też jeżeli wobec R. S., który posiadał prawo jazdy kategorii , , sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów do których prowadzenia konieczne jest posiadanie prawa jazdy kategorii , to sąd ten jednoznacznie wskazuje, że z punktu widzenia osiągnięcia celów postępowania karnego - w tym w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego - nie jest konieczne dalsze ograniczanie skazanego w zakresie możliwości kierowania pojazdami. Sąd powszechny orzekając w tym zakresie, kieruje się tym, aby wydane rozstrzygnięcie w maksymalnym stopniu sprzyjało zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego, ale jednocześnie nie stanowiło zbyt surowej i niepotrzebnej represji.

W tej sytuacji wprowadzenie przez prawodawcę w art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o kierujących pojazdami obligatoryjnego i nieprzewidującego jakichkolwiek wyjątków zakazu zwracania osobom wobec, których orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów kat. , dokumentów potwierdzających posiadanie przez nich uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie praw jazdy pozostałych kategorii uznać należy za oczywiste naruszenie zasady podziału i równowagi władz, w tym władzy ustawodawczej i sądowniczej, bowiem godzi w autonomię sądu karnego w zakresie kształtowania represji karnej. W tym więc zakresie ustawa o kierujących w sposób automatyczny rozszerza miarkowaną przez sąd powszechny represję karną.

Poprzez wprowadzenie regulacji zawartej w art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami w jej aktualnym brzmieniu, a dotyczącej osób ubiegających się o zwrot zatrzymanego prawa jazdy ustawodawca dał wyraz braku zaufania do trafności orzeczeń podejmowanych przez sądy powszechne na podstawie art. 42 Kodeksu karnego, przy czym uczynił to nie poprzez wprowadzenie odpowiednich zmian w prawie karnym materialnym na przykład polegających na wyłączeniu możliwości orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, lecz poprzez wprowadzenie odrębnej regulacji administracyjnoprawnej, de facto niweczącej treść orzeczenia wypracowanego przez sąd powszechny w zakresie w jakim sąd ten doszedł do wniosku, iż w realiach danej sprawy i odnośnie do danego konkretnego sprawcy wystarczającym będzie ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do pojazdów określonego rodzaju.

W ten sposób prawodawca naruszył wyrażoną w art. 10 ust. 1 Konstytucji zasadę podziału i równowagi władzy ustawodawczej i władzy sądowniczej przyznając pierwszej z nich niczym nieuzasadnioną preferencję w rozstrzyganiu indywidualnych spraw konkretnych osób (w niniejszej sprawie R Ś), kosztem władzy sądowniczej.

Powyższe stanowiło jednocześnie naruszenie wyrażonej w art. 175 ust. 1 Konstytucji zasady, iż to sądy sprawują wymiar sprawiedliwości, albowiem skutkowało oderwaniem dolegliwości faktycznie ponoszonych przez R Ś od treści orzeczenia wydanego w jego sprawie przez sąd.

Taki sposób ukształtowania art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami w odniesieniu do R Ś , który ubiegał się o zwrot zatrzymanego prawa jazdy w zakresie kategorii uprzednio posiadanych, a nie objętych orzecznym środkiem karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych narusza także wyrażoną w art. 45 ust. 1 Konstytucji zasadę, iż każdy ma prawo do sprawiedliwego i rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

W podobnym stanie faktycznym stanowisko w/w zajął w wyroku z dnia 8 marca 2017 roku Sąd Administracyjny w Poznaniu sygn. akt: II SA/Po 1034/16.

Podnieść również należy, iż w kwestii interpretacji art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami istnieją rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 8 marca 2017 roku w sprawie sygn. akt: II SA/Po 1034/16, stwierdził, iż *„regulacje zawarte w art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy z 5.01.2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2016 r. poz. 231), w zakresie, w jakim uniemożliwiają zwrócenie kierującemu pojazdami prawa jazdy kategorii, których nie objął środek karny orzeczoney wobec kierującego przez sąd powszechny, naruszają art. 2, art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Uznać należy, iż art. 12 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami w jego aktualnym brzmieniu w odniesieniu do osób ubiegających się o zwrot zatrzymanego prawa jazdy w zakresie kategorii uprzednio posiadanych, a nie objętych orzecznym środkiem karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych czyni iluzorycznym prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd, albowiem z jednej strony faktycznie mechanicznie i bezrefleksyjnie zaostrza dolegliwość środka karnego wymierzanego przez sąd powszechny, a jednocześnie wyłącza to zaostrzenie spod jakiegokolwiek realnej kontroli sądowej.*

Natomiast zarówno Wojewódzki Sąd Administracyjny w L w sprawie z odwołania R Ś sygn. akt: oddalił skargę, jak i następnie Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie oddalił skargę kasacyjną R Ś

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Adwokat
Sylwia Sotusz Grabczak

Załączniki:

1. pełnomocnictwo wraz z opłatą;
2. wyrok z dnia marca 2016 roku Sądu Rejonowego w K w sprawie sygn. akt: ;
3. decyzja Starosty z dnia sierpnia 2016 roku znak: w sprawie odmowy zwrotu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów w zakresie kategorii prawa jazdy kategorii , R Ś ;
4. decyzja z dnia września 2016 roku (nr) Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C ;
5. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w L z dnia stycznia 2017 roku sprawie sygn. akt: ;
6. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia lutego 2019 roku sygn. akt: .